25ՐԴ ՏԱՐԻ ԹԻՒ 6819 — 10 ՅՈՒՆԻՍ 1908 — ԵՐԵՔՇԱԲԹԻ — 24 ՃԷՄԱԶԻ-ԻԼ-ԷՎՎԷԼ 1326 — 23 Juin 1908 — 25me année — № 6819

«ԱՐԵՒԵԼՔ»
ՏԷՐ ԵՒ ՏՆՕՐԷՆ
ԳԱՐԵԳԻՆ ՊՈՅԱՃԵԱՆ
Կ. ՊՈԼԻՍ, ՂԱԼԱԹԻԱ

ԲԱԺԱՆՈՐԴԱԳՐՈՒԹԵԱՆ ՊԱՅՄԱՆՆԵՐԸ
Կ. ՊՈԼՍՈՑ ՀԱՄԱՐ ՏԱՐԵԿԱՆ 80 Ղրս.
» » ՎԵՑԱՄՍԵԱՅ 45 »
ԴԱՒԱՌՆԵՐՈՒ ՀԱՄԱՐ ՏԱՐԵԿԱՆ 100 »
» » ՎԵՑԱՄՍԵԱՅ 60 »
ՕՏԱՐ ԵՐԿԻՐՆԵՐՈՒ ՀԱՄԱՐ ՏԱՐԵԿԱՆ 35 Ֆրք.
» » » ՎԵՑԱՄՍԵԱՅ 30 »
ԹՂԹԱՏԱՐԻ ԳԱԻԹԸ ՄԵՐ ՎՐԱՁ

ԱՐԵՒԵԼՔ

10 ՓԱՐԱ — ՕՐԱԹԵՐԹ ԱԶԳԱՅԻՆ, ԳՐԱԿԱՆ ԵՒ ՔԱՂԱՔԱԿԱՆ — 10 PARAS

صاحب امتیازی قره‌کین بویاجیان
درحلیه غلطه
"ARÉVELK"
JOURNAL ARMÉNIEN
Directeur-Propriétaire
KARÉKIN BOYADJIAN
Constple, Galata

ԳՐԱԿԱՆ ԱԼՊՕՄ

Ա. ՀՈԳԵՒՈՐԱԿԱՆ ԴՐԱԳԷՏՆԵՐ

Ի. ՄԱՂԱԹԻԱ ԱՐՔԵՊԻՍԿ. ՕՐՄԱՆԵԱՆ

Ինչպէս կը յիշէ ընթերցողը, «Գրական Ալպօմ» վերնագրով մեր յօդուածին մէջ գրագէտները բաժնած էինք երեք խումբերու, որոնց առաջինն էր Հոգեւորական Գրագէտները։ Մեր գրականութիւնը — հին թէ նոր — չատ բան կը պարտի կղերին ու կրօնին միանգամայն։ Ոսկեդարը կրօնաւոր կղերին ձեռնասուքին մէկ վայելուն արգասիքն է։ Շնորհականները, բազմաթիւ ազօթքներու մարգարեական ոգերը, Ներսէս Շնորհալիին գեղարիւն ներշնչումները, Նարեկացիի աստուածխօսական բառերը կղերին կը պարտինք միայն։ Տարակոյս չկայ որ այսօր ալ անոնք էն կարեւոր դէմքերը կը կազմեն մեր իմացական և հոգեկան ալիարին մէջ։ Կրօնն ու կղերը քաղաքակրթութեան փոխանցման ամենամէծ դերակատարները եղած են, մղելով մարդկութիւնը միշտ դէպի գերեզնականը, միշտ դէպի առեղծուածային խնդիրներու լուծումը և միթիք գաղափարները։ Կրօնը ծագումն է, կղերը, իրրեւ անոր ներկայացուցիչ, այդ ծագման թարգմանը եղած է։

Մեր արդի գրականութեան գրագէտներուն մէջ առաջնակարգ տեղ մը կը գրաւէ Ամէն. Ս. Պարթիրեզ Հայրը, իր հայրէն, լսած ինչերէն, ինքնուրոյն ուսումնասիրութիւններով։ Մաղաքիա Օրմանեան ծնած է կ. Պոլիս 1841ին. կրթութիւնը ստացած է Հասի Աբրահամեան ժառանգաւորաց վարժարանը և ապա Համալսարանին մէջ աստուածաբանական բնաթացքին հետեւած է և չորս դիտութիւններէն Օսքթօրութեան ասպետնան ստացած է։ Կանոնական պայքարներու ժամանակ Մայրենի Եկեղեցւոյ ծոցը դարձած է ու ատոր համար առաջին օրէն իսկ ամբողջ ժողովուրդին ուշադրութիւնը և սէրը գրաւած է։ Էջմիածնի մէջ բոլորած է առաջնորդական յանձ. ղոլեան մը, մեծ ազդեցութիւն ձեռք ձգելով (1881)։ Իրրեւ կարող առաջնորդ՝ Ս. Էջմիածնի հոգեւոր ճեմարանին ուսուցիչ եղած է։ Եպիսկոպոս ձեռնադրուած է 1886ին։ Այնուհետեւ երկար ժամանակ վարիչ և վանահայր եղած է Արմաշի Դպրեվանքին, որուն հոգեւոր ու ծրագրին յղացումը իրեն կը պարտինք։ «Այծեան Տարեցոյց»ին մէջ Ս. Պարթիրեզը ամփոփ դիծերու մէջ կը ներկայացնէ Դպրեվանքին հիմնուելուն պարագաները։ 1896էն իվեր, չնորհիւ իր մասնաց ծառայութեանց, Կ. Պոլսոյ Հայոց Պարթրեզ անուանուեցաւ։

Գիտական և աստուածաբանական հրատարակ միաք մը, պերճախօս քնքշասէց մը և քաղ լեզուագէտ մըն է Օրմանեան Սրբազան։ Անկարելի է ամփոփ մը ընել այս անհատին միաքին։ Առեւելքի մէջ իր «Քնարաէր» առարգութեամբ հրատարակած «Հայագիտութիւն չէ ունեցած իր նախընթացը. հիանալով և ապշելով կարելի է դիտել այն հակայ գաղափարները, հմայութիւնը, բազդատութիւնները, էզրակացութիւններէ զոր ինքզ կը ցոյս տեսնէ ան և դիւրըմբռնելի լեզուով։ Պարթրեզական քաղաքագրաղ գործերուն հետ ժամանակ կը գանէ գրաւ կան աշխատութիւններով զբաղելու. ան՝ իր աշխատասիրութեան մէկ ապացոյցը։

Երբ բանը կ'երթայ խօսելու, ամենուն ակնարկը, (ակա ամենուքեան ի նա հայկին) հիացմամբ իրեն կը գրաւէ. անոր քարոզին կ'ականջդրեն հազարապատիկ ջիտասէն ու ռամիկը, բանաստեղծն ու գրագէտը, հազուագուտն ու անհատաքը։ Փառքերը այնքան զօրաւոր են, ազդեցութիւնը այնչափ զօրաւոր չէ՞ինչ, բառերը այնչափ համազիչ և խորհրդաւոր, որ մարդս կը սարսռայ թէ անհին են կարգ մը պերճախօսներու յայտնած ցնդաբանութիւնները։

Ինչ որ Ս. Պարթրեզ Հօր կեանքին մէջ նշանակելի պիտի ւլնայ, առ՝ է թէ Դարեհան Սրբազանին հետ հաւատացած է կարգ և ուսեալ վարդապետներ։ Աբդուլ, երբ իրրեւ հոգ բազդատանք այս օրուան Դպրեվանքն ու Ոսկեդարու ուսեալ հոգեւորականութիւնն պատրաստելու կանքերը, պիտի տեսնենք որ երկուքին ալ նպատակը երբեք իրարմէ տարբերութիւն չունին։ երկուքն ալ կը ղանան նկեղեցւոյն ու կարող եկեղեցականներ և հոմին հոգեւոր վարիչներ։ Օրմանեան Սրբազանը մեր ժամանակակից եկեղեցականներուն մէջ առաջին համալսարանականն է և կարեւոր տեղ մը կը գրաւէ իր հմտութեամբը և լեզուագիտութեամբը։ Այս զբաղմանալի միաքը կուլ ուտած է գրեթէ եւրոպական լեզուներու գրեթէ մեծ մասը։ Բնաւորութեամբ զուարթ և խնդումերես է, չափազանց ոգեմիտ, պատրաստարան և անակնկալներու հեղինակ մը գրեթէ։ Կը ներկէն մեր ընթերցողները, եթէ իր սրամտութեան վրայ զրուցած մէկ եզակ լսածները յիշեցնեմ իրենց։ չատ մը Մնուացիներ կը պատմէին որ ան դպրոցի մը մէջ մտած ժամանակ մէկ անգամ միայն կը հարցնէ եղեր 40-50 աշակերտներու անուններ, և անմիջապէս, առանց ծանօթ տեղացիներու օգնութեան, հաչիւը կուտայ եղեր իր լսած անուններուն։ չափազանցութիւն չէ՞ ասոր։ Իրրև գրագէտ, ունեցած է բազմաթիւ հեղինակութիւններ թէ՛ գրքի ձեւով և թէ թերթերու մէջ։ Իր ալխատակցութեան բաժինը ղրած է նաև Հիւսիսափայլի Օրացոյցին։ Տ. Բարգէն վարդապետի «Լոյս»ին ալ աշխատակցած է իր կրօնական նեղինակութիւններով։ Գրքի ձեւով հրատարակած է Երիասարդութիւնը, կրօնական գիրք մը, որուն մէջ այնչափ գեղարիկ և հայկական չեշտով մը իր կոչը կ'ուղղէ ամբողջ երիասարդներուն. «Ձեզ կ'ըսեմ, երիասարդներ, ձեզ հետ կը խօսիմ, երիասարդութիւն»։ Հոս այնքան բարձր են գաղափարները, այնքան քաղցր և ներգործական լեզուն, որ կարելի է գլուխ գործոց մը համարել գիրքը։ Ս. Պարթրեզ Հայրը կարող գրաբարագէտ մըն ալ է, գրեթէ հատասր մեր առաջնակարգ գրաբարագէտներուն. Նոյնչափ խրթին գրաբար կը գրէ օրւոյ պարզ և սահուն աշխարհաբար։ կարդանք տուն մը իր գրաբար առանուններէն։ «Մանկն անկեալ է գաղանի», որ այս առթուով Տ արեցոյցին (Թէոդիկի) մէջ հրատարակուած էր.

«Ո՜վ, ո՞ւր եղեմ, զիարդ յանկարծ ոտիցս գնացք կապեցան.
Կամ արգելեալ յանձուկ բանւոի դր չէր սահման ընթացից.
Ես ձեզմէ ի լայնարձակ ճոխ ապարանս մեծատան.
Տախտակամած կամ որմ խարխուլ չէր ինձ այլ՝ յիմին գիծ։
Ըշտեմարանք պընդեալ ոպիս ոչ վասն իմ կորգեցան։

Նոյն առանաւորին մէկ ցոյց կուտայ թէ կարելի է գրաբարով նմանաձայն գաղտրաբանութիւններ ալ ընել։

Տանարէ, առանց ո և է մանրամասնութիւն դանց ընելու, Մօրիս Լը Շօբի խոստովանութիւնը պատմող երկարօրէն, առաջ բերելով այն տարօրինակ պարագաները, որով Ռոպէր մեռած և եղերքն ալ ոսկիացած էր լուռ մնալ բոլորովին, վճանդուար թուղթերու յափշտակութեան յետոյ։ Վարանումով յայտնեց Մօրիսի ոսկեական առաջարկը, այն է իր եղբօր զանակը ճանչնալ և իր պաչպանութիւնը միացնել Ժաննի անձնուիրութեան, որուն հետ պիտի ամուսնանար։ Տիկին ոը Մօրալի առաջին չորժութիւն եղաւ ասոկումը։

— Բայց չեմ կրնար երեսի վրայ ձգել զանակս։

Ժանն գլուխը ցնցեց, ըմբռնելով այդ մայրական ընդվզումը և ընդչմարելով այն անել վիճակը, ուր կը մնրճուէին հետզհետէ։ Այդ եզական ու յանդուգն մրցքը միայն կրնար ապահովել ազատ փրկութիւնը։

— Մարդոց յօրինած անազօր օրէնքը, խեղճ Օտօր, այդ խոստփոզական միջոցներ զան ուրիշ միջոց չի թողլաթրը ձեզի։ Զգիտի կրնաք Ժաքը իրր ձեր զանակը ճանչնալ, ա՛յ մէկ պարագայի մէջ, նոյն իսկ ըլլաք այլր, ամուսնալուծուած կամ վերաին ամուսնացած։ Օրինագրքին համաձայն, ձեզի համար մէյ օտար աղյ մը պիտի ըլլայ ան։ Միայն Ռոպէր կրնայ արդեզրել Ժաքը։ Մօրիս Լը Շօբ ազատ և ամուրի է։ Իր հարստութեան ու անուն նին չնորհիւ պիտի կարենայ ընկերութեան մէջ իր տեղը և դիրքը տալ ձեր զաւկին, որպէս զի բարիս մը չդառնայ։

— Ժանն, երբ դուք մայրը համոզիք զաւկիս, ամէն պիտի վարժուիմ այդ գաղափարին, հակառակ օրտիս ակամայ նախանձին։ Բայց այդ Մօրիսը օտարական մըն է...

— Ո՛չ, Ռոպէրի եղբայրն է...

— Ուրիմն պիտի՞ ընդունիք ամուսնական այդ առաջարկը։

— Ա՛հ, հաւատացէ՛ք, Օտօր, ատանց թաքուն մտածումի և ոչ ևէ չունէ։ Մէկ փափագ և մէկ բաղձանք ունիմ, այն է առաւպանքներ խնայել ձեզի, անել ամբքն դուրս հանել և ձեր զանակը պահպանել, զոր իմ զանկիս պէս պիտի սիրեմ։

— Ա՛հ, պիտի սիրէք զանակս, այնպէս չէ՞, եթէ երբեք ուրիշ զանկներ ալ ունենայիք, երբեք չպիտի լքէիք իմինս...

— կրնաք հաւատ ընծայել այդ բանին, բացագանչեց Ժանն, խիստ յուզուած, իր ձեռքերուն մէջ առնելով բանկամատիին ձեռքը։

— Ի՛նչ զոհողութիւն, հծծեց Տիկին ոը Մօրալ։ Որքան ատեն որ իմ կուկիս հետ քովս կը գանուէիք հոն, քովութիւնս չէր պակսեր, բայց անկէ բաժնուիլը կը ըզքաէ սիրտս։

— Ապրեցէ՛ք որ ինչ վրդովմներու մատնուեցաք... Մինքեզնիդ բերէ՛ք ձեր ամուսնոյն կասկածները և այն առիթ հնարանքը որ առավ պիտի գար իսկոյն, եթէ երբեք դիւցազնական զանքեր չկատարուէին... Պէտք է ազատել Ժաքը։

— Այո՛, իրաւունք ունիք. պարտիմ իմ անհուն երախտագիտութիւնս յայտնել ձեզի, պարտիմ օրանց չնորհակալ ըլլալ Մօրիս Լը Շօբի, պարտիմ օրհնել նախախնամութիւնը, որ ազէտի միջոցին իմ դիմացս կը հանէ, վստահիլ պատեհութեամբ մը։ Ա՛հ, ինչու ոչ ամէնքդ ալ, վերանդ կիսմայ մը մէջ իրարու միացած. բայց իմ վշտիս վրայ միայն կը խորհիմ։ Արհամարհեցէ՛ք զիս, Ժանն, որպէսզի վատ կին մըն եմ։

— Սիրելիս, ծրքան լաւ կ'ըմբռնեմ ձեր ըսածը։ Ո՛ր մայր ձեզի պէս չդիտի զգայ։ Բայց պէտք է քաղաքականութեան ցոյց տաք, փոթորկին առաջքը առնելու համար։ Ձեր բովանդակ կամքովը և պատրաստութեամբը զինուեցէ՛ք։ Վատնգէ ղերծ չենք ասկաւին։ Ձէք կրնար խուսափիլ ձեր ամուսնոյն հետ մեծ ու վատնգաւոր բացատրութիւն մը ունենալէ։ Պէտք է լաղթական դուրս գաք, ձեր վրայ ծանրացած կասկածները ու ամբաստանութիւնները մաքրուած։ Մի՛ տարակուսիք թէ ճշմարտութիւնը չի կատարեր ան. քանի մեռելը ալ է անոր։

— Ա՛հ, միշտ սանալու հարկին մէջ գտնուիլ, ինչ նեղկալի բան։

— Նուաճանգիտաբը կը հատնիք, որ բազդատաբար ապահով տեղ մըն է։

— Սիրտս չաթչախաւած է...

— Հէ՛դ սիրելի բարեկամուհիս։

— Ա՛հ, յանցանքները ինչպէս կը պատժուին։ Մարդկային արարքները ինչ ալ ատակար արդիւնքներ կ'ունենան։

— Բայց դուք չատ ատատած և չատ ալ քաւա՛ծ էք։

— Դեռ չէ վերջացած...

— Ձեր յանցանքը բան մը չէ ձեր ամուսնոյն մոլորումներուն և խենթութեանց հետ բազդատմամբ։

— Ա՛հ, մարդկային ընկերութիւնը ներդործա կը գտնուի անոնց հանդէպ, մինչ անոնք է իմ նկատմամբ, կին ըլլալուս համար։

— Կը տեսնէք որ Մօրիս Լը Շօբի առաջարկը փրկութեան կ'առաջնորդէ...

— Այո՛, կը տեսնեմ ու կը հասկնամ այդպէս ըլլալը, բայց այդ հարկը կը բզքաէ հոգիս...

— Ժաքը պիտի տեսնէք դարձեալ։ վերնաիկ չատ հեռու տեղ մը չէ։ Բարիզ այն ատեն պիտի գնանք, երբ Գ. ոը Մօրալ ալ ևս կասկած չունենայ և ժամանակը մոռցուցած ըլլայ...

— Այո՛, այո՛, զանակս, իմ հէգ փոքրիկս...

— Այդ միջոցին պիտի կրնաք միւսը սիրել, ձեր այնքան սիրուն Անթրէն...

— Ա՛հ, Անթրէն ալ չկրնար ինձ համար է որ բնաանական յարկին մէջ մնալ կը յուսրիմ, միչտ տեսելով...

— Ամենայն ինչ ի ժամանակի։

— Ա՛հ, ինչ ալ ըլլայ, ես ալ ձեզի պէս կրնայի ըսել, ինչպէս կը ըսէք դուք, երբ Գ. ոը Մօրալ ձեզ կը բերէր զանազան երկրէն մինչեւ ասիական Թուրքիա կղզիները այնքան մօտ են իրարու որ հորիզոն չէր տեսնուեր գրեթէ։ Գայծառ օդով Աքէնգէն դէպ ի ասիական Թուրքիա նաւարկող ատաղատանաւ մը միշտ եղերքի կը հանդիպէր իր ճամբան վրայ։ Ես մինչեւ այսօր ամէն Հելլէն իր մէկ նաւատիրի մը խոզը ունի։ Հոս կը դնենք էմօն Ապուի չահեկան քանի մը տողերը, որոնք չատ յստակ գաղափար մը կուտան յոյն ազգի ճարպիկութեան, հնարամտութեան և ամէն բանի յարմարութիւն ունենալուն վրայ։—

«Արկա կղզեցնակներ Սիրա նաւանանա գիտին մէջ իրրեւ կը հանդիպին։

«—Բարի լոյս, եղբայր, ինչպէս եա՛ս։

«—Շատ լաւ, չնորհակալ եմ. ինչ լաւերը ունիս նայինք։

«—Նիքքրէին ազան՝ Տիմիդրին Մաբսիլիայէն եկաւ։

«—Շատ դրամ չահեցա՞։

«—Իմացածիս համաձայն, 23,000 աթաման. բաւական դրամ է, չէ՞։

«—Երկար ատենէ ի վեր ես ինծի կ'ըսես թէ պէտք է Մարսիլիա երթամ, սակայն ես չեմ։

«—Եթէ կ'ուզես կրնանք մեր երկուքին համար հաս մը չինել. փաս չունի՞ս։

«—Քիչ մը ունիմ։

«—Նաւ մը չինելու համար կը բաւէ անշուշտ. ես առաջատար չատ ունիմ, և հօրեղօրօրդիս՝ Ժանը չատ ունի, մեսաին կը վարենք։

«—Մ՛վ պիտի հրամայէ։

«—Ժանը, ինչ նաւարկած է արդէն։

«—Փոքր աղայ մըն ալ պէտք է իբր օգնական։

«Ես սանս կ'ուսնեմ, վասիլը։

«—Բայց 8 տարեկան աղայ մըն է, չատ պզտիկ։

«—Նաւարկելու համար արդէն բաւական մեծ է։

«—Բայց ինչ ապրանք պիտի առնենք հետերնիս։

«—Բէքրօ բարեկամս իր այգիին մէջ խաղող ունի, պատպան քանի մը քաոս գինի. Թէնօսէն մէկը կը ճանչնամ որ բաժակ ունի. Իդմիր կ'անցնինք, եթէ կ'ուզես, և զանազ մեսաքան կը փնտնենք։

«Գէչ աղէկ՝ նաւը չինուեցաւ. նաւասիները քանի մը ընաանիքէ էին, որոնք բարեկամներէ առին իրենց ծախսերը։ Իմիրէ և Ազիքարնդիայէ անցնելով, Մարթիլիա գացին, ուր ապրանքները ծախելով ուրիշներ գնեցին։ Եւ երբ Սիրա գարձան, նաւը իրենց ծախքը հանած էր արդէն, և ընկերները իրենց մէջ բաժնեցին քանի մը ոսկիներ։ «Ահա այս խոտ չհեկան մանրավէպը, զոր Ասլա այնքան բնական կերպով գրէ ատած է, կ'թեմս Հելլէնին նկարագիրը կը բնորոշէ, ամէն և անվեհեր նկարագիրը։ Ամէն Յոյնի երակին մէջ, դեռ մինչև այսօր, նաւատիրի արիւնը կայ իր նախահայրերուն։ Արդի Յոյները, թէև չափազանց այլասերած և բարոյական կարգընցացած՝ իրենց նախնիքներու գեղեցիկ բարքերը, սակայն պահած են կարգ մը նկարագիրներ ալ, որոնք կը ցոլան դեռ իրենց վրայ. այսպէս է անոնց ծովային կանքի հանդէպ ատած ոչերը, գեղեցիկ երեւնալ անկը, ամուսնութիւնը և կարգ մը ուրիշ բարքեր ալ։ Դարեհան ընթացքին, պատմիչներն ալ նոյնը ատած են մեզ։ Հոմերոս մեծանուն բարքերը կը գտնէ իր ազգակիցներուն վրայ. մինչև այսօր Միջերկրական ամբողջ cabotageը գրեթէ Յոյներուն ձեռքն է։ Ամէն Հելլէն

(1) Taine, Philosophie de l'Art. Tome II. էջ 92.

(2) Edmond About, La Gréce contemporaine, էջ 41։

(3) Taine, Philosophie de l'Art, Tome II. էջ 93։

ՆԱԽԿԻՆ ՅՈՒՆԱԿԱՆ ԱՐՈՒԵՍՏԸ ԵՒ ԻՐ ԾԱԳՈՒՄԸ

Մօտէն առաջ արուեստի ծագումին վրայ, նախնի Յոյներու մէջ, քանի մը տաղերով ծանօթացնենք քեզ երկիրը, միջավայրը (milieu) վերջապէս, որ ծնունդ տուած է յունական դասական հրաշալի արուեստին։ Ծնդիքական միջավայրը (milieu physique) չատ ուշի ադդած է յունական արուեստին վրայ, մանաւանդ գեղարուեստին (beaux-arts), քան բարոյական խառնուածքը (température morale)։ Յունաստանի մէջ, սկիզբէն մինչեւ հիմա, գեղեցիկն է որ կ'իշխէ, ա՛յն գեղեցիկը որ բուն իսկ հիմը պիտի դնէր ազգայ արուեստին։

Ակնարկ մը Յունաստանի ալխարհագոյց քարաէին վրայ, պիտի բաւէ լիակատար գաղափար մը կազմելու անոր բնական միջավայրին և դիրքին վրայ։ Փոքրիկ երկիր մըն է ան, կազմած Եւրոպական Թուրքիոյ արեւմտեան կողին, եռանկիւն թերակղզիի ձեւով դէպ ի հարաւ երկարած, որուն եկած միացած է նաեւ Պէլոպոնէս, կարմիռի պարանոցով (այսօր Կորնթոս)։ Երկրին արեւմտեան և արեւելեան կողմերը կան բազմաթիւ կղզիներ, այնքան մօտ իրարու, որ կարելի է մէկ կղզին միւսը դիտել։ Կազատակ ծովը կը ժպի Հելլէնին երեսին, երբ ան արշալոյսին հետ բացած իր աչքերը, մեղմ զեփիւռով մը կ'օթօրուի։ Ահա այս չնչող երկիրն էր որ ծնունդ տուած էր Նախնի Հելլէններուն։ Ամբողջ երկրին մէջ մեղմ կլիմայ մը կը տիրէր։ Թեսալեան գաւառները միայն ցուրտ և խիտ կլիմայի մը տակ կը գտնուին, իսկ անկէ դէպ ի հարաւ գլայելի և եզական կլիման էր որ կը տիրէր։ Թեսալիոյեն սկսեալ երկրին մէջ կը տարածուէր անտառներու ընդարձակ տարածութիւն մը, որոնց մէջ ծառերը կը պահէին իրենց յատիանական կանաչ գոյնը։ հարատև ծովեզերքներուն վրայ, գաղջ կլիմայի մը տակ կը հանդիպէին ձիթենին, քամպակը և բրինձը։ Ատոիկէի և չրջականերուն մէջ առատութեամբ կ'աճէր արմաւենին, իսկ կիպրասան կղզիներու մէջ ամէն տարածութեան վրայ, մանաւանդ ծովեզերքներու մէջ ոսկի կիտրոնի և նարինջի ընդարձակ պարտէզներ։ Երկրին մէջ, մանաւանդ հարաւի ծովեզերքները տաքը զգալի չէր այնքան ծովէն փչող մեղմ հովին պատճառաւ, որ իր հետ կը բերէր կղզիներու մէջ ամաղ նարնջենիներուն հաճելի բոյր մը։ Նախնի Հելլէնը գիտէր այս գմայլելի միջավայրէն օգտուիլ։ ան հազիւ առտուան ղեկիւռին հետ իր աչքերը բացած, կը նետուէր կապտակ և ջինջ ծովին մէջ, կարճ լոգանք մը ընելու համար։ Եւ մինչեւ այսօր Յոյները ժամանակ մինչեւ հոկտեմբեր բաղնիքներ կը պահկին, այլ քէ կին։ Հինները առաւօտեան պարզեւ մը կը նկատէին իրենց երկրին գաղջ և առողջ կլիման, որուն տակ իրենք մեծցած ու սնած էին։ Ամբողջ երկրին վրայ բանաստեղծական չունչ մը կար և նախամարդ կը հիանար այդ բանաստեղծութեան բնութեան ամէն խաւերուն մէջ։ ան գիտէր գեղեցիկին յառել իր աչքերը և իր կեանքի ամէն մէկ փաւլեռան ատ՛լ բանաստեղծական երանգ մը։ Հելլէնի մը առօրեայ ամբողջ կեանքը բանաստեղծութիւն էր համակ, ա՛յն բանաստեղծութիւնը, զոր ինչ փառնէ իրեն վրայ։

Բնական չէ՞ր միթէ երբ յունական նոյն այդ հմայիչ միջավայրին տակ յառաջացին նաեւ զրագրած, գեղեցկին սիրած և գեղեցիկ մարմինով զատացիկեր. կլիման չէ՞ զգացած է ամէն ժողովուրդի բարքերուն վրայ։ Սառուցեալ բեւեռներէ դեռ մարդկային ազգի մեծ միաքեր պարեւած չեն. բարեխառն կլիմաները եղած են ծնունդիչը մեծ և խորհող միաքերու, և այդ կլիմաներուն տակ ազատ ժողովուրդները չատ արագ ալ չատ ներդաշնակ կերպով զարգացած են և կազմակած, ինչպէս նախնի Յոյները։ Մարդ, միօրինակ բարեխառնութեան տակ ծնած, չի կրնար իմացական փոլուն կորզուածքներ ցոյց տալ, քան ա՛յն, որ փոփոխական կլիայի տակ կ'ապրի։ Որքա՛ն տարբեր է Հալանացիի մը կեանքը, կամ Դանիացիի մը, դէղնագոյն Զինացիի կեանքէն։ Երկրի մը քաղցր և բարեխառն կլիման և բնական դիրքին հղանակաւորումը մարդուս հոգիին մէջ հեռուն մը կը դնեն, որալ մարդ կը բերուի ամէնամոտ միաքէ մը ետքը ուրիշ մը ընելու և գործելու։

Յունաստան արդէն ինքնին լեռնաշղթաներու ցանց մը կը ներկայացնէ. գիլնան կը կազմէ երկրին ամէնէն բարձր գագաթը, որ բազմաթիւ բարձր մինչեւ հոկտեմբեր ծածկուած կամ ձիւնով կը գանուէիք հոն, քովութիւնս չէր պակսեր, բայց անկէ բաժնուիլը կը ըզքաէ սիրտս։

— Ապրեցէ՛ք որ ինչ վրդովմներու մատնուեցաք... Մինքեզնիդ բերէ՛ք ձեր

ԲՕԼ ՄԱՐԿՐԻՒ

ԽՈՐՀՐԴԱՒՈՐ ԿԻՆԸ

ԱՌԱՋԻՆ ՄԱՍ

ԵՐԿՈՒ ՕՐՕՐՈՑՆԵՐԸ

ԻԳ.

ԱՒՏՆԵՆ ԽՈՐՀՐԴԱԿԱՆՆԵՐ

—Ոչ, Օտօր, ինչ հարկ։ Եթէ երբեք բացարձակ հրաման մը արուած է, և յայտնի է որ մարքիզը այդպիսի միջոցի մը դիմած է, պէտք կայ զայն բանաբարելու։

— Ձեր առկիս ատեն դուրը փակէ՛, իմ սիրելի Ժաննս, կը կարծէք որ այդ բանին պիտի հանդուրժեմ։

— Սիրելիս, սովորական պարագաներու մէջ չենք դանուիր։ Քանի որ ձեզի հանդիպելու բարեբաստութիւնն ունեցայ, օգտուի՛նք այդ առիթէն. չատ մը բաներ ունիմ ձեզի պատմելիք։

— Բայց չենք կրնար սյոտէս փղոցին մէջ խօսիլ։

— Անատ երթա՛նք սա կառքով։

Երկու կիները ալ ևս կրնային ցած ձայնով և ազատօրէն խօսիլ կառքին մէջ։ Ժանն

Տանարէ, առանց ո և է մանրամասնութիւն դանց ընելու, Մօրիս Լը Շօբի խոստովանութիւնը պատմող երկարօրէն, առաջ բերելով այն տարօրինակ պարագաները, որով Ռոպէր մեռած և եղերքն ալ ոսկիացած էր լուռ մնալ բոլորովին, վճանդուար Թուղթերու յափշտակութեան յետոյ։ Վարանումով յայտնեց Մօրիսի ոսկեական առաջարկը, այն է իր եղբօր զանակը ճանչնալ և իր պաչպանութիւնը միացնել Ժաննի անձնուիրութեան, որուն հետ պիտի ամուսնանար։ Տիկին ոը Մօրալի առաջին չորժութիւն եղաւ ասոկումը։

— Բայց չեմ կրնար երեսի վրայ ձգել զանակս։

Ժանն գլուխը ցնցեց, ըմբռնելով այդ մայրական ընդվզումը և ընդչմարելով այն անել վիճակը, ուր կը մնրճուէին հետզհետէ։ Այդ եզական ու յանդուգն մրցքը միայն կրնար ապահովել ազատ փրկութիւնը։

— Մարդոց յօրինած անազօր օրէնքը, խեղճ Օտօր, այդ խոստփոզական միջոցներ զան ուրիշ միջոց չի թողլաթրը ձեզի։ Զգիտի կրնաք Ժաքը իրր ձեր զանակը ճանչնալ, ա՛յ մէկ պարագայի մէջ, նոյն իսկ ըլլաք այլր, ամուսնալուծուած կամ վերաին ամուսնացած։ Օրինագրքին համաձայն, ձեզի համար մէյ օտար աղյ մը պիտի ըլլայ ան։ Միայն Ռոպէր կրնայ արդեզրել Ժաքը։ Մօրիս Լը Շօբ ազատ և ամուրի է։ Իր հարստութեան ու անուն նին չնորհիւ պիտի կարենայ ընկերութեան մէջ իր տեղը և դիրքը տալ ձեր զաւկին, որպէս զի բարիս մը չդառնայ։

— Ժանն, երբ դուք մայրը համոզիք զաւկիս, ամէն պիտի վարժուիմ այդ գաղափարին, հակառակ օրտիս ակամայ նախանձին։ Բայց այդ Մօրիսը օտարական մըն է...

— Ո՛չ, Ռոպէրի եղբայրն է...

— Ուրիմն պիտի՞ ընդունիք ամուսնական այդ առաջարկը։

— Ա՛հ, հաւատացէ՛ք, Օտօր, ատանց թաքուն մտածումի և ոչ ևէ չունէ։ Մէկ փափագ և մէկ բաղձանք ունիմ, այն է առաւպանքներ խնայել ձեզի, անել ամբքն դուրս հանել և ձեր զանակը պահպանել, զոր իմ զանկիս պէս պիտի սիրեմ։

— Ա՛հ, պիտի սիրէք զանակս, այնպէս չէ՞, եթէ երբեք ուրիշ զանկներ ալ ունենայիք, երբեք չպիտի լքէիք իմինս...

— կրնաք հաւատ ընծայել այդ բանին, բացագանչեց Ժանն, խիստ յուզուած, իր ձեռքերուն մէջ առնելով բանկամատիին ձեռքը։

— Ի՛նչ զոհողութիւն, հծծեց Տիկին ոը Մօրալ։ Որքան ատեն որ իմ կուկիս հետ քովս կը գանուէիք հոն, քովութիւնս չէր պակսեր, բայց անկէ բաժնուիլը կը ըզքաէ սիրտս։

— Ապրեցէ՛ք որ ինչ վրդովմներու մատնուեցաք... Մինքեզնիդ բերէ՛ք ձեր ամուսնոյն կասկածները և այն առիթ հնարանքը որ առավ պիտի գար իսկոյն, եթէ երբեք դիւցազնական զանքեր չկատարուէին... Պէտք է ազատել Ժաքը։

— Այո՛, իրաւունք ունիք. պարտիմ իմ անհուն երախտագիտութիւնս յայտնել ձեզի, պարտիմ օրանց չնորհակալ ըլլալ Մօրիս Լը Շօբի, պարտիմ օրհնել նախախնամութիւնը, որ ազէտի միջոցին իմ դիմացս կը հանէ, վստահիլ պատեհութեամբ մը։ Ա՛հ, ինչու ոչ ամէնքդ ալ, վերանդ կիսմայ մը մէջ իրարու միացած. բայց իմ վշտիս վրայ միայն կը խորհիմ։ Արհամարհեցէ՛ք զիս, Ժանն, որպէսզի վատ կին մըն եմ։

— Սիրելիս, ծրքան լաւ կ'ըմբռնեմ ձեր ըսածը։ Ո՛ր մայր ձեզի պէս չդիտի զգայ։ Բայց պէտք է քաղաքականութեան ցոյց տաք, փոթորկին առաջքը առնելու համար։ Ձեր բովանդակ կամքովը և պատրաստութեամբը զինուեցէ՛ք։ Վատնգէ ղերծ չենք ասկաւին։ Ձէք կրնար խուսափիլ ձեր ամուսնոյն հետ մեծ ու վատնգաւոր բացատրութիւն մը ունենալէ։ Պէտք է լաղթական դուրս գաք, ձեր վրայ ծանրացած կասկածները ու ամբաստանութիւնները մաքրուած։ Մի՛ տարակուսիք թէ ճշմարտութիւնը չի կատարեր ան. քանի մեռելը ալ է անոր։

— Ա՛հ, միշտ սանալու հարկին մէջ գտնուիլ, ինչ նեղկալի բան։

— Նուաճանգիտաբը կը հատնիք, որ բազդատաբար ապահով տեղ մըն է։

— Սիրտս չաթչախաւած է...

— Հէ՛դ սիրելի բարեկամուհիս։

— Ա՛հ, յանցանքները ինչպէս կը պատժուին։ Մարդկային արարքները ինչ ալ ատակար արդիւնքներ կ'ունենան։

— Բայց դուք չատ ատատած և չատ ալ քաւա՛ծ էք։

— Դեռ չէ վերջացած...

— Ձեր յանցանքը բան մը չէ ձեր ամուսնոյն մոլորումներուն և խենթութեանց հետ բազդատմամբ։

— Ա՛հ, մարդկային ընկերութիւնը ներդործա կը գտնուի անոնց հանդէպ, մինչ անոնք է իմ նկատմամբ, կին ըլլալուս համար։

— Կը տեսնէք որ Մօրիս Լը Շօբի առաջարկը փրկութեան կ'առաջնորդէ...

— Այո՛, կը տեսնեմ ու կը հասկնամ այդպէս ըլլալը, բայց այդ հարկը կը բզքաէ հոգիս...

— Ժաքը պիտի տեսնէք դարձեալ։ վերնաիկ չատ հեռու տեղ մը չէ։ Բարիզ այն ատեն պիտի գնանք, երբ Գ. ոը Մօրալ ալ ևս կասկած չունենայ և ժամանակը մոռցուցած ըլլայ...

— Այո՛, այո՛, զանակս, իմ հէգ փոքրիկս...

— Այդ միջոցին պիտի կրնաք միւսը սիրել, ձեր այնքան սիրուն Անթրէն...

— Ա՛հ, Անթրէն ալ չկրնար ինձ համար է որ բնաանական յարկին մէջ մնալ կը յուսրիմ, միչտ տեսելով...

— Ամենայն ինչ ի ժամանակի։

— Ա՛հ, ինչ ալ ըլլայ, ես ալ ձեզի պէս կրնայի ըսել, ինչպէս կը ըսէք դուք, երբ Գ. ոը Մօրալ

ՀԱՅԿԱԿԱՆ ՀԱՐՑԵՐ

Ի. Ռուսաստանի Ներքին գործոց նախարարությունը հրամայել է Ռուսաստանի բոլոր նահանգապետներին՝ հետևել, որ հայ գաղթականները ոչ մի կերպ չհամարձակվեն Թուրքիայի հայ բնակչության հետ հանդիպումներ ունենալ։

Ի. Ռուսաստանի Ներքին գործոց նախարարությունը հրամայել է Ռուսաստանի հայ գաղթականներին՝ Թուրքիայի հայ բնակչության հետ հանդիպումներ չունենալ։

Ի. Ռուսաստան

ԱՐԱՐԱՏ

ՀԱՅԿԱԿԱՆ ՀԱՆԴԵՍ

ՀՐԱՏԱՐԱԿՈՒԹԻՒՆ ՀԱՅՈՑ ԸՆԴՀԱՆՈՒՐ ԺՈՂՈՎՈՅ

ՀՐԱՏԱՐԱԿՉՈՒԹԻՒՆ ՀԱՅՈՑ ԸՆԴՀԱՆՈՒՐ ԺՈՂՈՎՈՅ

Տարի 9/24 Հրատարակի օրչի սկսեալ յունուար մսոյ, կ՚երեւի ամեն ամսոյ 6-ին։ Ամսագրոյս ամբողջ տարեկան բաժանորդագինը կը մնայ հետեւեալ չափով։—

Օտարահպատակ ռուսիոյ	120 դրամ	ֆռանգ
Կեզիպտոսէ	132 »	»
Թուրքիոյ	165 »	»
Ամբողջ տարի ինչ որ հրատարակուի այս տարի, ինչպէս նաեւ ամսագրոյս նախորդ տարիներուն մնացորդները կը ծախուին զեղչով։		

Ամսագրոյս խմբագրութիւնը կը գտնուի Կ. Պոլիս, Պերա, Գալաթիա Սարայ, թիւ 194, Կալուպճեան Ս. Աստուածածին վանքին մէջ։

ՍՊԻՏԱԿ

ՀԱՅԱԳԻՏԱԿԱՆ ԵՒ ԳՐԱԿԱՆՈՒԹԵԱՆ

Թիւ 1934, Կալաթիա Սարայ Ներսէսեան Վարժարանի Հրատարակչատուն

Ամսագրոյս մէջ հրատարակուելիք յօդուածոց համար ամէն տեսակ յատկացումներ, ինչպէս նաեւ ամսագրոյս վերաբերեալ ամէն տեսակ նամակներ պէտք է ուղղել ամսագրոյս խմբագրապետ Տ. Գարեգին Վրդ. Յովսէփեանի անունով։—

ՀԱՅԿԱԿԱՆ ՀԱՆԴԵՍԻ ՀՐԱՏԱՐԱԿՉՈՒԹԻՒՆ ՀԱՅՈՑ ԸՆԴՀԱՆՈՒՐ ԺՈՂՈՎՈՅ

Կը յայտնէ ընթերցասէր հասարակութեան, որ Ս. Աստուածածին վանքին մէջ հրատարակուելիք «Հայկական Հանդէսի» առաջին տարուան համարները, որոնք կը կազմեն 600 էջ, պիտի ծախուին 192 էջ 550 տող չափով 199 դրամի փոխարէն, որ կազմէ 14 ռուբլի 48 կոպէկ մեր արտարժոյթին համեմատ։ Ամսագրոյս 1-ին թիւին մէջ պիտի տպուի ցանկը այն անձերուն, որոնք կանխիկ վճարած են ամսագրոյս համար։

ՆՈՐ ԳՐՔԵՐ

Ս. Ներսէսեան Վարժարանի Հրատարակչատունը ունի հետեւեալ նոր գրքերը, որոնք կը ծախուին հետեւեալ գիներով։—

Ամսօրեայ ժամագիրք	10/23	դրամ
Ամսօրեայ ժամագիրք ոսկեհատ	20	»
Ամսօրեայ ժամագիրք ոսկեհատ	30	»
Ամսօրեայ ժամագիրք ոսկեհատ	40	»
Ամսօրեայ ժամագիրք ոսկեհատ	50	»
Ամսօրեայ ժամագիրք ոսկեհատ	60	»
Ամսօրեայ ժամագիրք ոսկեհատ	70	»
Ամսօրեայ ժամագիրք ոսկեհատ	80	»
Ամսօրեայ ժամագիրք ոսկեհատ	90	»
Ամսօրեայ ժամագիրք ոսկեհատ	100	»

Ամսագրոյս բոլոր բաժանորդները, որոնք կը փափաքին ստանալ վերոյիշեալ գրքերը, կրնան դիմել Ս. Ներսէսեան Վարժարանի Հրատարակչատունը։

ՀԱՅԿԱԿԱՆ ՀԱՆԴԵՍԻ ՀՐԱՏԱՐԱԿՉՈՒԹԻՒՆ ՀԱՅՈՑ ԸՆԴՀԱՆՈՒՐ ԺՈՂՈՎՈՅ

Կը յայտնէ ընթերցասէր հասարակութեան, որ Ս. Աստուածածին վանքին մէջ հրատարակուելիք «Հայկական Հանդէսի» առաջին տարուան համարները, որոնք կը կազմեն 600 էջ, պիտի ծախուին 192 էջ 550 տող չափով 199 դրամի փոխարէն, որ կազմէ 14 ռուբլի 48 կոպէկ մեր արտարժոյթին համեմատ։ Ամսագրոյս 1-ին թիւին մէջ պիտի տպուի ցանկը այն անձերուն, որոնք կանխիկ վճարած են ամսագրոյս համար։

ՆՈՐ ԳՐՔԵՐ

Ս. Ներսէսեան Վարժարանի Հրատարակչատունը ունի հետեւեալ նոր գրքերը, որոնք կը ծախուին հետեւեալ գիներով։—

Ամսօրեայ ժամագիրք	10/23	դրամ
Ամսօրեայ ժամագիրք ոսկեհատ	20	»
Ամսօրեայ ժամագիրք ոսկեհատ	30	»
Ամսօրեայ ժամագիրք ոսկեհատ	40	»
Ամսօրեայ ժամագիրք ոսկեհատ	50	»
Ամսօրեայ ժամագիրք ոսկեհատ	60	»
Ամսօրեայ ժամագիրք ոսկեհատ	70	»
Ամսօրեայ ժամագիրք ոսկեհատ	80	»
Ամսօրեայ ժամագիրք ոսկեհատ	90	»
Ամսօրեայ ժամագիրք ոսկեհատ	100	»

Ամսագրոյս բոլոր բաժանորդները, որոնք կը փափաքին ստանալ վերոյիշեալ գրքերը, կրնան դիմել Ս. Ներսէսեան Վարժարանի Հրատարակչատունը։

ՀԱՅԿԱԿԱՆ ՀԱՆԴԵՍԻ ՀՐԱՏԱՐԱԿՉՈՒԹԻՒՆ ՀԱՅՈՑ ԸՆԴՀԱՆՈՒՐ ԺՈՂՈՎՈՅ

Կը յայտնէ ընթերցասէր հասարակութեան, որ Ս. Աստուածածին վանքին մէջ հրատարակուելիք «Հայկական Հանդէսի» առաջին տարուան համարները, որոնք կը կազմեն 600 էջ, պիտի ծախուին 192 էջ 550 տող չափով 199 դրամի փոխարէն, որ կազմէ 14 ռուբլի 48 կոպէկ մեր արտարժոյթին համեմատ։ Ամսագրոյս 1-ին թիւին մէջ պիտի տպուի ցանկը այն անձերուն, որոնք կանխիկ վճարած են ամսագրոյս համար։

ՆՈՐ ԳՐՔԵՐ

Ս. Ներսէսեան Վարժարանի Հրատարակչատունը ունի հետեւեալ նոր գրքերը, որոնք կը ծախուին հետեւեալ գիներով։—

Ամսօրեայ ժամագիրք	10/23	դրամ
Ամսօրեայ ժամագիրք ոսկեհատ	20	»
Ամսօրեայ ժամագիրք ոսկեհատ	30	»
Ամսօրեայ ժամագիրք ոսկեհատ	40	»
Ամսօրեայ ժամագիրք ոսկեհատ	50	»
Ամսօրեայ ժամագիրք ոսկեհատ	60	»
Ամսօրեայ ժամագիրք ոսկեհատ	70	»
Ամսօրեայ ժամագիրք ոսկեհատ	80	»
Ամսօրեայ ժամագիրք ոսկեհատ	90	»
Ամսօրեայ ժամագիրք ոսկեհատ	100	»

Ամսագրոյս բոլոր բաժանորդները, որոնք կը փափաքին ստանալ վերոյիշեալ գրքերը, կրնան դիմել Ս. Ներսէսեան Վարժարանի Հրատարակչատունը։

Ամսագրոյս խմբագրութիւնը կը գտնուի Կ. Պոլիս, Պերա, Գալաթիա Սարայ, թիւ 194, Կալուպճեան Ս. Աստուածածին վանքին մէջ։

Ամսագրոյս մէջ հրատարակուելիք յօդուածոց համար ամէն տեսակ յատկացումներ, ինչպէս նաեւ ամսագրոյս վերաբերեալ ամէն տեսակ նամակներ պէտք է ուղղել ամսագրոյս խմբագրապետ Տ. Գարեգին Վրդ. Յովսէփեանի անունով։—

Ամսագրոյս խմբագրութիւնը կը գտնուի Կ. Պոլիս, Պերա, Գալաթիա Սարայ, թիւ 194, Կալուպճեան Ս. Աստուածածին վանքին մէջ։

Ամսագրոյս մէջ հրատարակուելիք յօդուածոց համար ամէն տեսակ յատկացումներ, ինչպէս նաեւ ամսագրոյս վերաբերեալ ամէն տեսակ նամակներ պէտք է ուղղել ամսագրոյս խմբագրապետ Տ. Գարեգին Վրդ. Յովսէփեանի անունով։—

Ամսագրոյս խմբագրութիւնը կը գտնուի Կ. Պոլիս, Պերա, Գալաթիա Սարայ, թիւ 194, Կալուպճեան Ս. Աստուածածին վանքին մէջ։

Ամսագրոյս մէջ հրատարակուելիք յօդուածոց համար ամէն տեսակ յատկացումներ, ինչպէս նաեւ ամսագրոյս վերաբերեալ ամէն տեսակ նամակներ պէտք է ուղղել ամսագրոյս խմբագրապետ Տ. Գարեգին Վրդ. Յովսէփեանի անունով։—

ՕՐԱՑՈՒՅՑ

ԱՂԱՒՆԻ ՀԱՆԴԷՍ ԵՒ ԱՐՈՒԱՍՏԱՒՈՐ ԳՅՈՒՂԱՑԻՆ ՏՆՏԵՍՈՒԹԻՒՆ

Ամսագրոյս 1-ին թիւին մէջ հրատարակեցինք ծանուցում մը, որ կը վերաբերէր Ալաղնի Հանդէսին եւ արուեստագիտական ցուցահանդէսին, որ պիտի կատարուէր Ալաղնի մէջ։ Ցաւով կը հաղորդենք մեր ընթերցողներուն, որ ցուցահանդէսը չկայացաւ, որովհետեւ ոչ մէկ արուեստագէտ ուղարկեց իր գործերը։ Ալաղնի Հանդէսը տեղի ունեցաւ, սակայն ոչ այնքան հանդիսաւոր, որքան կը սպասուէր։ Ներկայ էին միայն 600 հոգի, որոնց մեծ մասը գիւղացիներ էին։ Հանդէսը բացուեցաւ ժողովրդական ուրախ պարերով։ Ապա ելան խօսքի գիւղական երէցները եւ ուրիշներ։ Ամենքն ալ գոհունակութիւն յայտնեցին Ալաղնի գիւղական ընկերութեան վարչութեան ջանքերուն համար։ Ապա ելաւ խօսքի Ալաղնի գիւղական ընկերութեան նախագահ Ս. Ալամդարեան եւ ըսաւ, որ ընկերութիւնը ստիպուած եղաւ ցուցահանդէսը յետաձգել, որովհետեւ ոչ մէկ արուեստագէտ ուղարկեց իր գործերը։ Ալաղնի Հանդէսը տեղի ունեցաւ, սակայն ոչ այնքան հանդիսաւոր, որքան կը սպասուէր։ Ներկայ էին միայն 600 հոգի, որոնց մեծ մասը գիւղացիներ էին։ Հանդէսը բացուեցաւ ժողովրդական ուրախ պարերով։ Ապա ելան խօսքի գիւղական երէցները եւ ուրիշներ։ Ամենքն ալ գոհունակութիւն յայտնեցին Ալաղնի գիւղական ընկերութեան վարչութեան ջանքերուն համար։ Ապա ելաւ խօսքի Ալաղնի գիւղական ընկերութեան նախագահ Ս. Ալամդարեան եւ ըսաւ, որ ընկերութիւնը ստիպուած եղաւ ցուցահանդէսը յետաձգել, որովհետեւ ոչ մէկ արուեստագէտ ուղարկեց իր գործերը։

ՀԱՅԿԱԿԱՆ ՀԱՆԴԵՍԻ ՀՐԱՏԱՐԱԿՉՈՒԹԻՒՆ ՀԱՅՈՑ ԸՆԴՀԱՆՈՒՐ ԺՈՂՈՎՈՅ

Կը յայտնէ ընթերցասէր հասարակութեան, որ Ս. Աստուածածին վանքին մէջ հրատարակուելիք «Հայկական Հանդէսի» առաջին տարուան համարները, որոնք կը կազմեն 600 էջ, պիտի ծախուին 192 էջ 550 տող չափով 199 դրամի փոխարէն, որ կազմէ 14 ռուբլի 48 կոպէկ մեր արտարժոյթին համեմատ։ Ամսագրոյս 1-ին թիւին մէջ պիտի տպուի ցանկը այն անձերուն, որոնք կանխիկ վճարած են ամսագրոյս համար։

ՆՈՐ ԳՐՔԵՐ

Ս. Ներսէսեան Վարժարանի Հրատարակչատունը ունի հետեւեալ նոր գրքերը, որոնք կը ծախուին հետեւեալ գիներով։—

Ամսօրեայ ժամագիրք	10/23	դրամ
Ամսօրեայ ժամագիրք ոսկեհատ	20	»
Ամսօրեայ ժամագիրք ոսկեհատ	30	»
Ամսօրեայ ժամագիրք ոսկեհատ	40	»
Ամսօրեայ ժամագիրք ոսկեհատ	50	»
Ամսօրեայ ժամագիրք ոսկեհատ	60	»
Ամսօրեայ ժամագիրք ոսկեհատ	70	»
Ամսօրեայ ժամագիրք ոսկեհատ	80	»
Ամսօրեայ ժամագիրք ոսկեհատ	90	»
Ամսօրեայ ժամագիրք ոսկեհատ	100	»

Ամսագրոյս բոլոր բաժանորդները, որոնք կը փափաքին ստանալ վերոյիշեալ գրքերը, կրնան դիմել Ս. Ներսէսեան Վարժարանի Հրատարակչատունը։

Ամսագրոյս խմբագրութիւնը կը գտնուի Կ. Պոլիս, Պերա, Գալաթիա Սարայ, թիւ 194, Կալուպճեան Ս. Աստուածածին վանքին մէջ։

Ամսագրոյս մէջ հրատարակուելիք յօդուածոց համար ամէն տեսակ յատկացումներ, ինչպէս նաեւ ամսագրոյս վերաբերեալ ամէն տեսակ նամակներ պէտք է ուղղել ամսագրոյս խմբագրապետ Տ. Գարեգին Վրդ. Յովսէփեանի անունով։—

Ամսագրոյս խմբագրութիւնը կը գտնուի Կ. Պոլիս, Պերա, Գալաթիա Սարայ, թիւ 194, Կալուպճեան Ս. Աստուածածին վանքին մէջ։

Ամսագրոյս մէջ հրատարակուելիք յօդուածոց համար ամէն տեսակ յատկացումներ, ինչպէս նաեւ ամսագրոյս վերաբերեալ ամէն տեսակ նամակներ պէտք է ուղղել ամսագրոյս խմբագրապետ Տ. Գարեգին Վրդ. Յովսէփեանի անունով։—

Ամսագրոյս խմբագրութիւնը կը գտնուի Կ. Պոլիս, Պերա, Գալաթիա Սարայ, թիւ 194, Կալուպճեան Ս. Աստուածածին վանքին մէջ։

Ամսագրոյս մէջ հրատարակուելիք յօդուածոց համար ամէն տեսակ յատկացումներ, ինչպէս նաեւ ամսագրոյս վերաբերեալ ամէն տեսակ նամակներ պէտք է ուղղել ամսագրոյս խմբագրապետ Տ. Գարեգին Վրդ. Յովսէփեանի անունով։—

ՕՐԱՑՈՒՅՑ

ԱՂԱՒՆԻ ՀԱՆԴԷՍ ԵՒ ԱՐՈՒԱՍՏԱՒՈՐ ԳՅՈՒՂԱՑԻՆ ՏՆՏԵՍՈՒԹԻՒՆ

Ամսագրոյս 1-ին թիւին մէջ հրատարակեցինք ծանուցում մը, որ կը վերաբերէր Ալաղնի Հանդէսին եւ արուեստագիտական ցուցահանդէսին, որ պիտի կատարուէր Ալաղնի մէջ։ Ցաւով կը հաղորդենք մեր ընթերցողներուն, որ ցուցահանդէսը չկայացաւ, որովհետեւ ոչ մէկ արուեստագէտ ուղարկեց իր գործերը։ Ալաղնի Հանդէսը տեղի ունեցաւ, սակայն ոչ այնքան հանդիսաւոր, որքան կը սպասուէր։ Ներկայ էին միայն 600 հոգի, որոնց մեծ մասը գիւղացիներ էին։ Հանդէսը բացուեցաւ ժողովրդական ուրախ պարերով։ Ապա ելան խօսքի գիւղական երէցները եւ ուրիշներ։ Ամենքն ալ գոհունակութիւն յայտնեցին Ալաղնի գիւղական ընկերութեան վարչութեան ջանքերուն համար։ Ապա ելաւ խօսքի Ալաղնի գիւղական ընկերութեան նախագահ Ս. Ալամդարեան եւ ըսաւ, որ ընկերութիւնը ստիպուած եղաւ ցուցահանդէսը յետաձգել, որովհետեւ ոչ մէկ արուեստագէտ ուղարկեց իր գործերը։ Ալաղնի Հանդէսը տեղի ունեցաւ, սակայն ոչ այնքան հանդիսաւոր, որքան կը սպասուէր։ Ներկայ էին միայն 600 հոգի, որոնց մեծ մասը գիւղացիներ էին։ Հանդէսը բացուեցաւ ժողովրդական ուրախ պարերով։ Ապա ելան խօսքի գիւղական երէցները եւ ուրիշներ։ Ամենքն ալ գոհունակութիւն յայտնեցին Ալաղնի գիւղական ընկերութեան վարչութեան ջանքերուն համար։ Ապա ելաւ խօսքի Ալաղնի գիւղական ընկերութեան նախագահ Ս. Ալամդարեան եւ ըսաւ, որ ընկերութիւնը ստիպուած եղաւ ցուցահանդէսը յետաձգել, որովհետեւ ոչ մէկ արուեստագէտ ուղարկեց իր գործերը։

ՀԱՅԿԱԿԱՆ ՀԱՆԴԵՍԻ ՀՐԱՏԱՐԱԿՉՈՒԹԻՒՆ ՀԱՅՈՑ ԸՆԴՀԱՆՈՒՐ ԺՈՂՈՎՈՅ

Կը յայտնէ ընթերցասէր հասարակութեան, որ Ս. Աստուածածին վանքին մէջ հրատարակուելիք «Հայկական Հանդէսի» առաջին տարուան համարները, որոնք կը կազմեն 600 էջ, պիտի ծախուին 192 էջ 550 տող չափով 199 դրամի փոխարէն, որ կազմէ 14 ռուբլի 48 կոպէկ մեր արտարժոյթին համեմատ։ Ամսագրոյս 1-ին թիւին մէջ պիտի տպուի ցանկը այն անձերուն, որոնք կանխիկ վճարած են ամսագրոյս համար։

ՆՈՐ ԳՐՔԵՐ

Ս. Ներսէսեան Վարժարանի Հրատարակչատունը ունի հետեւեալ նոր գրքերը, որոնք կը ծախուին հետեւեալ գիներով։—

Ամսօրեայ ժամագիրք	10/23	դրամ
Ամսօրեայ ժամագիրք ոսկեհատ	20	»
Ամսօրեայ ժամագիրք ոսկեհատ	30	»
Ամսօրեայ ժամագիրք ոսկեհատ	40	»
Ամսօրեայ ժամագիրք ոսկեհատ	50	»
Ամսօրեայ ժամագիրք ոսկեհատ	60	»
Ամսօրեայ ժամագիրք ոսկեհատ	70	»
Ամսօրեայ ժամագիրք ոսկեհատ	80	»
Ամսօրեայ ժամագիրք ոսկեհատ	90	»
Ամսօրեայ ժամագիրք ոսկեհատ	100	»

Ամսագրոյս բոլոր բաժանորդները, որոնք կը փափաքին ստանալ վերոյիշեալ գրքերը, կրնան դիմել Ս. Ներսէսեան Վարժարանի Հրատարակչատունը։

Ամսագրոյս խմբագրութիւնը կը գտնուի Կ. Պոլիս, Պերա, Գալաթիա Սարայ, թիւ 194, Կալուպճեան Ս. Աստուածածին վանքին մէջ։

Ամսագրոյս մէջ հրատարակուելիք յօդուածոց համար ամէն տեսակ յատկացումներ, ինչպէս նաեւ ամսագրոյս վերաբերեալ ամէն տեսակ նամակներ պէտք է ուղղել ամսագրոյս խմբագրապետ Տ. Գարեգին Վրդ. Յովսէփեանի անունով։—

Ամսագրոյս խմբագրութիւնը կը գտնուի Կ. Պոլիս, Պերա, Գալաթիա Սարայ, թիւ 194, Կալուպճեան Ս. Աստուածածին վանքին մէջ։

Ամսագրոյս մէջ հրատարակուելիք յօդուածոց համար ամէն տեսակ յատկացումներ, ինչպէս նաեւ ամսագրոյս վերաբերեալ ամէն տեսակ նամակներ պէտք է ուղղել ամսագրոյս խմբագրապետ Տ. Գարեգին Վրդ. Յովսէփեանի անունով։—

Ամսագրոյս խմբագրութիւնը կը գտնուի Կ. Պոլիս, Պերա, Գալաթիա Սարայ, թիւ 194, Կալուպճեան Ս. Աստուածածին վանքին մէջ։

Ամսագրոյս մէջ հրատարակուելիք յօդուածոց համար ամէն տեսակ յատկացումներ, ինչպէս նաեւ ամսագրոյս վերաբերեալ ամէն տեսակ նամակներ պէտք է ուղղել ամսագրոյս խմբագրապետ Տ. Գարեգին Վրդ. Յովսէփեանի անունով։—

ՕՐԱՑՈՒՅՑ

ԱՂԱՒՆԻ ՀԱՆԴԷՍ ԵՒ ԱՐՈՒԱՍՏԱՒՈՐ ԳՅՈՒՂԱՑԻՆ ՏՆՏԵՍՈՒԹԻՒՆ

Ամսագրոյս 1-ին թիւին մէջ հրատարակեցինք ծանուցում մը, որ կը վերաբերէր Ալաղնի Հանդէսին եւ արուեստագիտական ցուցահանդէսին, որ պիտի կատարուէր Ալաղնի մէջ։ Ցաւով կը հաղորդենք մեր ընթերցողներուն, որ ցուցահանդէսը չկայացաւ, որովհետեւ ոչ մէկ արուեստագէտ ուղարկեց իր գործերը։ Ալաղնի Հանդէսը տեղի ունեցաւ, սակայն ոչ այնքան հանդիսաւոր, որքան կը սպասուէր։ Ներկայ էին միայն 600 հոգի, որոնց մեծ մասը գիւղացիներ էին։ Հանդէսը բացուեցաւ ժողովրդական ուրախ պարերով։ Ապա ելան խօսքի գիւղական երէցները եւ ուրիշներ։ Ամենքն ալ գոհունակութիւն յայտնեցին Ալաղնի գիւղական ընկերութեան վարչութեան ջանքերուն համար։ Ապա ելաւ խօսքի Ալաղնի գիւղական ընկերութեան նախագահ Ս. Ալամդարեան եւ ըսաւ, որ ընկերութիւնը ստիպուած եղաւ ցուցահանդէսը յետաձգել, որովհետեւ ոչ մէկ արուեստագէտ ուղարկեց իր գործերը։ Ալաղնի Հանդէսը տեղի ունեցաւ, սակայն ոչ այնքան հանդիսաւոր, որքան կը սպասուէր։ Ներկայ էին միայն 600 հոգի, որոնց մեծ մասը գիւղացիներ էին։ Հանդէսը բացուեցաւ ժողովրդական ուրախ պարերով։ Ապա ելան խօսքի գիւղական երէցները եւ ուրիշներ։ Ամենքն ալ գոհունակութիւն յայտնեցին Ալաղնի գիւղական ընկերութեան վարչութեան ջանքերուն համար։ Ապա ելաւ խօսքի Ալաղնի գիւղական ընկերութեան նախագահ Ս. Ալամդարեան եւ ըսաւ, որ ընկերութիւնը ստիպուած եղաւ ցուցահանդէսը յետաձգել, որովհետեւ ոչ մէկ արուեստագէտ ուղարկեց իր գործերը։

ՀԱՅԿԱԿԱՆ ՀԱՆԴԵՍԻ ՀՐԱՏԱՐԱԿՉՈՒԹԻՒՆ ՀԱՅՈՑ ԸՆԴՀԱՆՈՒՐ ԺՈՂՈՎՈՅ

Կը յայտնէ ընթերցասէր հասարակութեան, որ Ս. Աստուածածին վանքին մէջ հրատարակուելիք «Հայկական Հանդէսի» առաջին տարուան համարները, որոնք կը կազմեն 600 էջ, պիտի ծախուին 192 էջ 550 տող չափով 199 դրամի փոխարէն, որ կազմէ 14 ռուբլի 48 կոպէկ մեր արտարժոյթին համեմատ։ Ամսագրոյս 1-ին թիւին մէջ պիտի տպուի ցանկը այն անձերուն, որոնք կանխիկ վճարած են ամսագրոյս համար։

ՆՈՐ ԳՐՔԵՐ

Ս. Ներսէսեան Վարժարանի Հրատարակչատունը ունի հետեւեալ նոր գրքերը, որոնք կը ծախուին հետեւեալ գիներով։—

Ամսօրեայ ժամագիրք	10/23	դրամ
Ամսօրեայ ժամագիրք ոսկեհատ	20	»
Ամսօրեայ ժամագիրք ոսկեհատ	30	»
Ամսօրեայ ժամագիրք ոսկեհատ	40	»
Ամսօրեայ ժամագիրք ոսկեհատ	50	»
Ամսօրեայ ժամագիրք ոսկեհատ	60	»
Ամսօրեայ ժամագիրք ոսկեհատ	70	»
Ամսօրեայ ժամագիրք ոսկեհատ	80	»
Ամսօրեայ ժամագիրք ոսկեհատ	90	»
Ամսօրեայ ժամագիրք ոսկեհատ	100	»

Ամսագրոյս բոլոր բաժանորդները, որոնք կը փափաքին ստանալ վերոյիշեալ գրքերը, կրնան դիմել Ս. Ներսէսեան Վարժարանի Հրատարակչատունը։

Ամսագրոյս խմբագրութիւնը կը գտնուի Կ. Պոլիս, Պերա, Գալաթիա Սարայ, թիւ 194, Կալուպճեան Ս. Աստուածածին վանքին մէջ։

Ամսագրոյս մէջ հրատարակուելիք յօդուածոց համար ամէն տեսակ յատկացումներ, ինչպէս նաեւ ամսագրոյս վերաբերեալ ամէն տեսակ նամակներ պէտք է ուղղել ամսագրոյս խմբագրապետ Տ. Գարեգին Վրդ. Յովսէփեանի անունով։—

Ամսագրոյս խմբագրութիւնը կը գտնուի Կ. Պոլիս, Պերա, Գալաթիա Սարայ, թիւ 194, Կալուպճեան Ս. Աստուածածին վանքին մէջ։

Ամսագրոյս մէջ հրատարակուելիք յօդուածոց համար ամէն տեսակ յատկացումներ, ինչպէս նաեւ ամսագրոյս վերաբերեալ ամէն տեսակ նամակներ պէտք է ուղղել ամսագրոյս խմբագրապետ Տ. Գարեգին Վրդ. Յովսէփեանի անունով։—

Ամսագրոյս խմբագրութիւնը կը գտնուի Կ. Պոլիս, Պերա, Գալաթիա Սարայ, թիւ 194, Կալուպճեան Ս. Աստուածածին վանքին մէջ։

Ամսագրոյս մէջ հրատարակուելիք յօդուածոց համար ամէն տեսակ յատկացումներ, ինչպէս նաեւ ամսագրոյս վերաբերեալ ամէն տեսակ նամակներ պէտք է ուղղել ամսագրոյս խմբագրապետ Տ. Գարեգին Վրդ. Յովսէփեանի անունով։—

ՕՐԱՑՈՒՅՑ

ԱՂԱՒՆԻ ՀԱՆԴԷՍ ԵՒ ԱՐՈՒԱՍՏԱՒՈՐ ԳՅՈՒՂԱՑԻՆ ՏՆՏԵՍՈՒԹԻՒՆ

Ամսագրոյս 1-ին թիւին մէջ հրատարակեցինք ծանուցում մը, որ կը վերաբերէր Ալաղնի Հանդէսին եւ արուեստագիտական ցուցահանդէսին, որ պիտի կատարուէր Ալաղնի մէջ։ Ցաւով կը հաղորդենք մեր ընթերցողներուն, որ ցուցահանդէսը չկայացաւ, որովհետեւ ոչ մէկ արուեստագէտ ուղարկեց իր գործերը։ Ալաղնի Հանդէսը տեղի ունեցաւ, սակայն ոչ այնքան հանդիսաւոր, որքան կը սպասուէր։ Ներկայ էին միայն 600 հոգի, որոնց մեծ մասը գիւղացիներ էին։ Հանդէսը բացուեցաւ ժողովրդական ուրախ պարերով։ Ապա ելան խօսքի գիւղական երէցները եւ ուրիշներ։ Ամենքն ալ գոհունակութիւն յայտնեցին Ալաղնի գիւղական ընկերութեան վարչութեան ջանքերուն համար։ Ապա ելաւ խօսքի Ալաղնի գիւղական ընկերութեան նախագահ Ս. Ալամդարեան եւ ըսաւ, որ ընկերութիւնը ստիպուած եղաւ ցուցահանդէսը յետաձգել, որովհետեւ ոչ մէկ արուեստագէտ ուղարկեց իր գործերը։ Ալաղնի Հանդէսը տեղի ունեցաւ, սակայն ոչ այնքան հանդիսաւոր, որքան կը սպասուէր։ Ներկայ էին միայն 600 հոգի, որոնց մեծ մասը գիւղացիներ էին։ Հանդէսը բացուեցաւ ժողովրդական ուրախ պարերով։ Ապա ելան խօսքի գիւղական երէցները եւ ուրիշներ։ Ամենքն ալ գոհունակութիւն յայտնեցին Ալաղնի գիւղական ընկերութեան վարչութեան ջանքերուն համար։ Ապա ելաւ խօսքի Ալաղնի գիւղական ընկերութեան նախագահ Ս. Ալամդարեան եւ ըսաւ, որ ընկերութիւնը ստիպուած եղաւ ցուցահանդէսը յետաձգել, որովհետեւ ոչ մէկ արուեստագէտ ուղարկեց իր գործերը։

ԱԿԱՆ ՊԱՏԱՀ

ՀԱՅԿԱԿԱՆ ՊԱՏՄՎԱԾՔ

ԱՍՏՂԻԿ ՀԱՅՈՒՀԻ

Ա.

Տիկին Մարիամ Ներսիսեան Մելիքի ամայի տունը։ Լուսամուտներ չկային, միայն դռան վերեւ կար մի փոքրիկ անցք, որ ներս էր թողնում ցերեկուայ լոյսը։ Տանիքի ծակերից ներս էր ծորում անձրեւը։ Ներսի կահ-կարասին ամբողջ տունը ծածկուած էր մուր ու մրով։ Ամբողջ տունը մի խոնաւ, ցուրտ ու խաւար անկիւն էր։

Տիկին Մարիամ ծնած էր Ալաշկերտ գիւղում։ Հայրը՝ Ներսէս աղան, մեծ հարստութեան տէր էր։ Ունէր հարիւրաւոր ոչխարներ, եղներ, ձիեր, ցորենի ամբարներ, ջրաղացներ։ Մարիամը միակ զաւակն էր հարուստ ծնողների։ Ներսէս աղան նրան շատ էր սիրում։ Ամէն ինչ անում էր, որ նրան երջանիկ տեսնի։ Ուզում էր նրան ամուսնացնել մի հարուստ տղայի հետ, որ նրա հարստութիւնը աւելանայ։ Բայց Մարիամը չէր ուզում ամուսնանալ։ Նա սիրում էր մի աղքատ տղայի, որ Ներսէս աղայի ոչխարներն էր արածեցնում։ Տղան էլ շատ էր սիրում Մարիամին։ Ներսէս աղան իմանալով այդ, տղային ծեծել տուեց, վռնդեց գիւղից։ Մարիամին էլ ամուսնացրեց մի ուրիշ հարուստ տղայի հետ։

Մարիամը ամուսնացաւ, բայց չսիրեց իր ամուսնուն։ Ամուսինը շատ ծեծում էր նրան։ Մարիամը ամէն օր լաց էր լինում։ Ամուսինը ամէն օր ասում էր նրան, որ գնայ հօր տունը, բայց նա չէր ուզ